

BOG

HALVEJS GENNEM UENDELIGHEDEN : DIGTE (/BOEGER/HALVEJSGENNEMUENDELIGHEDENDIGTE)

Af Laus Strandby Nielsen (/forfattere/laus-strandby-nielsen) (2021)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

 [\(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A39477807&FRAGMENT-CONTENT)

Log ind (/user/login?

destination=/boeger/Halvvejsgennemuelighedendigte) for at anmelde Facebook (http://www.facebook.com/share.php?

u=http://litteratursiden.dk/boeger/Halvvejsgennemuelighedendigte&title=Halvvejs gennem uendeligheden : digte)

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?

url=http://litteratursiden.dk/boeger/Halvvejsgennemuelighedendigte& gennem uendeligheden :

digte+http://litteratursiden.dk/boeger/Halvvejsgennemuelighed

Lavmælte og underfundige digte om at bevæge sig gennem livet, at ældes og om alt det, der næsten er.

TAGS:

ALDERDOM (/TAXONOMY/TERM/14100) DEMENS (/TAXONOMY/TERM/14271)
DRØMME (/TAXONOMY/TERM/2419) EKSTENS (/TAXONOMY/TERM/2614)
LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482) MENNESKET (/TAXONOMY/TERM/7118)
TIDEN (/TAXONOMY/TERM/13773)

ANMELDELSE

13 sep.21

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen (/users/daniel-boysen)
Skribent

Lavmælte og underfundige digte om at bevæge sig gennem livet, at ældes og om alt det, der næsten er.

Titlen 'Halvvejs gennem uendeligheden' er en meget rammende karakteristisk af Laus Strandby Nielsens digtsamling. Det er digte, der bevæger sig rundt i paradoksale hverdagsfortællinger eller drømme, og som arbejder med tiden – både konkret og kropsligt, men også i en mere diffus og universel forstand. Digtsamlingen veksler mellem korte, klassiske digte og fortællende prosa, hvor især førstnævnte understøtter Nielsens underfundige pointer.

Nogle af digtene kradsler i tilværelsens overflade, mens andre bevæger sig ind i erindringens smertepunkter og beskriver kærligheden til et menneske, der er dement. Digtene om netop den kærlighed, eller den langsomme sorg i den forbindelse, er rørende og indkapsles i samlingens bedste digt: *"Stilheden er / ikke et tomrum. / Der er god plads / i venstre side / af sengen hvor / du plejede at ligge, / jeg rækker ud / med min højre arm / og aner virkelig ikke / hvad det er / jeg næsten omfavner. / Tomhed / er det i hvert fald / ikke."*

'Halvvejs gennem uendeligheden' er som en slentretur henad en meget lang strækning et sted i mørket. Det er en rolig fornøjelse, som også formår at svirpe med halen og komme med betragtninger, der i hvert fald fik mig til at stoppe op og genlæse. Nielsen skriver henkastet, let og med en lille portion melankoli om alt det, der næsten er eller har været.

Der er mange gode poetiske oneliners undervejs som fx: *"Tiden er sluppet løs / og binder nu / sine egne knuder"*, der viser poesis potentiale til at pointere ting på en anden måde. Digtsamlingen er en fortættet filosofi om tid, om at ældes, om at give slip. Jeg kommer til at tænke på Knud Sørensen (https://litteratursiden.dk/forfattere/knud-sorensen), der med sit fortsatte virke, også skriver underfundigt om alderens erkendelser.

Selvfølgelig er der nogle digte, som rammer mig mindre end andre, men alt i alt er det en digtsamling, der på sin egen rolige måde er en god læseoplevelse. Velskrevet og tankevækkende. Især når Nielsen skubber det underfundige til side og tør skildre smerten.

BOGDETALJER

